

علم‌ها شنید که از دین از این دین نزد مولو علی‌الله‌خان
متوجه می‌شوند که این نازنی‌ها ناشی از اهمیت زندگی است و
فرزندشان است. به هر حال والدین در محدوده چاره‌جویی از
آن آیند تا به تعریف مشکل فرزندش را اکافر ندانند. ناما باید
دانست که اویانی مدرسه را اصطاد تابیر لازم و هنگام سود
س تو آنند خدمات ارزش‌داری به دانش اعزادار خواهد داشت اما
از آن که در فرزندشان لازمه این امر آشناست حرب پنهان را آنند و
لزد کوین و عوارض اذی از آن است. هرچند این انتظار از
مشکل نیز آن است که سلطان زید کوین در میان سعی بر این انتظار
و توجه قرار گیرد و یا مقابله مناسب با آن نست به کامن
عوارض ناشی از آن اقدام شود.

دکتر محسن ایمانی

عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس

زورگویی در مدرسه

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

اشکال زورگویی

زورگویی در مدرسه و در هر جای دیگر می‌تواند در اشکال متعدد ظهر و بروز پیدا کند. اشکال مختلف زورگویی؛ حملات خشونت‌آمیز و پرخاشگرانه، تهدید کردن، لقب بددادن، منزوی ساختن در اجتماع، ضربه‌زدن، آزار رسانیدن، تحریر کردن (سوء استفاده عاطفی)، غیبت کردن و تهمت زدن را شامل می‌شود.

برخی، زورگویی‌ها را به دو دسته^۱ مستقیم و غیرمستقیم تقسیم کرده، زورگویی‌های مستقیم را شامل ضرب و شتم و اذیت و آزارهای عملی و کلامی و ایجاد خسارت نسبت به دانش آموز و زورگویی‌های غیرمستقیم

تعريف زورگویی^۱

زورگویی عبارت از رفتارهایی است که به صورت آزار و اذیت، صدمه^۲، جسمانی و روانی و زیان‌های مالی (آسیب رسانیدن به لباس و وسائل شخصی و مدرسه‌ای)، نام‌گذاری‌های نامناسب توسط دانش آموز یا دانش آموزانی نسبت به یک یا چند دانش آموز دیگر در مدرسه یا خارج از مدرسه انجام می‌شود. البته رفتار زورگویانه می‌تواند در جامعه، محل کار، مکان‌های تفریحی و نظایر آن رخ بدهد، اما هدف مادراین مقاله بررسی مسئله^۳ زورگویی در ارتباط با دانش آموزان است.

هر سال ۱۶ کودک به دلیل اعمال زورگویی اقدام به خودکشی می‌کنند و این موارد را معمولاً تحت عنوان مرگ تصادفی ثبت می‌نمایند، در حالی که اگر درست ثبت بشود، در هر سال به جای ۱۶ مورد می‌توان ۸۰ مورد اقدام به خودکشی در اثر زورگویی را ثبت کرد.^۵

در مقالهٔ کید اسکیپ^۶، تحت عنوان آثار طولانی زورگویی که در مجلهٔ "آزادی از زور"^۷ در سال ۱۹۹۹ به چاپ رسیده، چنین می‌خوانیم: در تحقیقی که دربارهٔ زورگویی و افرادی که با این مشکل رو به رو شده بودند صورت گرفت، ۷۴۶ از پاسخ دهنده‌گان به پرسش نامه اعلام کردند که به دلیل مسئلهٔ زورگویی و فشارهای ناشی از آن، خودکشی را در نظر خود مجسم کرده بودند.^{۸۰} پاسخگویان اقدام به خودکشی کرده و برخی از اینان بیش

را شامل تهمت زدن، غیبیت کردن و تخریب وجههٔ دانش‌آموز در غیاب او می‌دانند؛ به نحوی که این گونه رفتارها، موجب ایجاد تغییر در نگرش سایر دانش‌آموزان نسبت به وی شده، موجبات طرد و انزوای او را از گروه فراهم می‌کنند.

عوارض ناشی از استمرار زورگویی به کودکان اگر کودکان به طور مستمر در مدرسه مورد زورگویی واقع شوند، دچار عرت نفس پایین^۹، خجالت کشیدن، افسردگی و احساسات خودکشی شده، فعالیت درسی آن‌ها ممکن است تنزل پیدا کند. در کشورهایی که زورگویی در مدارس بیشتر است، خودکشی‌های ناشی از زورگویی نیز دیده می‌شود. برای مثال در کشور انگلیس در

نقش اولیا و مربیان در مقابله با آن

عالائمی که به وسیله آنها می‌توان پی برد که فرزند ما در مدرسه مورد زورگویی قرار گرفته است، چیست؟

عالائمی که باید به آنها توجه کنیم شامل موارد ذیل است:

۱- ظهور و بروز تغییراتی در مسیرهای معمولی رفت و آمد. یعنی کودک در مسیر رفت و آمد خود به مدرسه تغییراتی ایجاد کرده، همیشه از یک مسیر رفت و آمد نمی‌کند و علت آن آزار دیدن از دیگران در طی مسیر است. به عبارت دیگر، کودک به منظور احساس امنیت تغییر مسیر داده، از مسیر بی خطری عبور می‌کند و با کشف مسیر جدید توسط افراد یا فرد زورگو مجبور می‌شود که مسیر خود را مجددآ تغییر بدهد.

۲- احساس بی میلی برای رفتن به مدرسه به تنها بی.

۳- بهانه‌جوبی برای اجتناب کردن و دوری جستن از مدرسه به صورت تعارض، مانند اظهار ابتلا به دل درد، سردرد و غیره.

۴- افت در فعالیت‌های مدرسه‌ای.

۵- گریه کردن قبل از خوابیدن.

۶- لکنت زبان.

۷- پارگی بی در پی روپوش (یونیفورم مدرسه) و لباس‌های دیگر.

۹- وجود آثار کبودی مکرر یا زخم‌های مکرر در بدن کودک، بریدگی و خراشیدگی‌هایی که کودک درباره آنها توضیحی نمی‌دهد.

۱۰- دیدن کابوس.

۱۱- شروع کردن به دزدی.

از یک بار به خودکشی دست زده بودند. این تحقیق روی بزرگ‌سالانی انجام شده است که در کودکی مورد زورگویی قرار گرفته بودند.

یافته‌ها حکایت از آن دارد که از هر پنج نفری که دست به خودکشی می‌زنند، ۴ نفر آنها از افسردگی در رنج بوده‌اند و افسردگی، خود می‌تواند مولود زورگویی باشد. از دیگر پیامدهای زورگویی می‌توان به ضعف تحصیلی یا ترک تحصیل و گاه اخراج از مدرسه اشاره کرد که با شناخت علت و نحوه برخورد مناسب با زورگویی می‌توان نسبت به تقلیل یا از میان بردن این آثار و عوارض اقدام کرد.

یافته‌ها حکایت از آن دارد که از هر پنج نفری که دست به خودکشی می‌زنند، ۴ نفر آنها از افسردگی در رنج بوده‌اند و افسردگی، خود می‌تواند مولود زورگویی باشد.

اگر کودک ما در مدرسه مورد زورگویی قرار گیرد، چه باید بکنیم؟
با توافق فرزند خود با اولیای مدرسه صحبت کنید.
برای معلم فرزندتان توضیح بدهید که چه اتفاقی در حال رخ دادن است (یعنی مسئله زورگویی را تشریح کنید) و اگر سودی نبخشید، مجدداً موضوع را با وی در میان بگذارید. اگر از این گفت و گو و صحبت نیز نتیجه‌ای حاصل نشد، با دیگر اعضای مدرسه گفت و گو کنید، از مسئولان رده پایین گرفته تا مسئولین رده‌های بالاتر (می‌توانید موضوع را با معاون یا معاونین مدرسه در میان بگذارید، که در صورت مؤثر بودن، مسئله حل می‌شود. در غیر این صورت موضوع آن قدر اهمیت دارد که با مدیر مدرسه درباره آن صحبت کنید). برای این که کارتان دقیق باشد در مورد زمان‌های مراجعه و گفت و گوهایی که انجام می‌شود، یادداشت‌هایی بردارید و تصویر نامه‌هایی را که به مدرسه می‌دهید نزد خود نگه دارید تا در موقع لازم از آن‌ها برای یادآوری به مسئولین مدرسه بفرمایید.

هدف اصلی شما در مقام والد، این است که برای حل این مشکل با مدرسه همکاری کنید. لذا باید هنگامی که با اولیای مدرسه صحبت می‌کنید، آرامش خود را حفظ کنید،
حالت مقابله و خشونت‌آمیز به خود نگیرید و صرفاً به وضوح راجع به چیزی که اتفاق افتاده است صحبت کنید.
در یک دفتر یادداشت زمان شروع زورگویی و موقع روی دادن آن را بنویسید. این امر می‌تواند به کنترل بیشتر اوضاع توسط مسئولان مدرسه کمک کند. در ضمن به صورت مستمر با فرزندتان صحبت کنید و به او اطمینان بدهید که از او حمایت می‌کنید و برای حل مشکل وی گام‌های مؤثری بر می‌دارید.

شایان ذکر است که خود شما هم به عنوان والد ممکن است نیاز به حمایت و توصیه داشته باشید، زیرا تحمل این مشکل گاه برای شما نیز آسان نخواهد بود. در چنین مواردی می‌توانید از مشاوران صاحب‌نظر و اهل فن و تخصص استفاده کنید.

در صورت عدم تمایل فرزندتان نسبت به گفت و گو با اولیای مدرسه چه باید بکنید؟

متعجب و شگفت زده نشوید اگر فرزند شما بعد از ذکر واقعه^۱ زورگویی از شما درخواست کند که فرایند بی‌گیری را متوقف سازید. زیرا مدرسه را درگیر ساختن، برای او به عنوان یک اقدام خیلی بزرگ به حساب می‌آید. فکر خوبی است که انسان یک محدودیت زمانی را در نظر

هدف اصلی شما در مقام والد، این است که برای حل این مشکل با مدرسه همکاری کنید. لذا باید هنگامی که با اولیای مدرسه صحبت می‌کنید، آرامش خود را حفظ کنید.

بگیرد و بگوید اگر مشکل زورگویی در این مدت (مثلًاً دو هفته) حل شد، کاری انجام نمی‌دهیم، اما اگر مسئله ادامه یافت، بعداً مدرسه را با این مسئله درگیر می‌کنیم. در صورتی که نسبت به افزایش زورگویی در مدرسه بینناک‌اید، در همین زمان شما می‌توانید به طور غیررسمی با والدین دیگر صحبت کنید تا دریابید که آیا در این مدرسه زورگویی جنبه^۲ وسیعی پیدا کرده است یا نه.

در صورتی که فرزند شما در مورد مطرح کردن موضوع با معلم خودش تمایلی ندارد، از او پرسید آیا کس دیگری در مدرسه هست که او مایل باشد شما با وی صحبت کنید؟ به طور مثال اگر او دوست دارد که با مریم تربیتی، مریم بهداشت با ناظم مدرسه وغیره صحبت کنید، در این صورت فردی که او حس می‌کند می‌تواند به وی اعتماد کند، فرد مناسب‌تری خواهد بود.

اگر کودکتان پافشاری می‌کند که شما موضوع را باز نکنید و به مدرسه ایراد نگیرید و زورگویی هم شدید و وسیع نیست، در این حالت شما باید به این تصمیم او احترام بگذارید. اما تأکید کنید که بهترین کار این است که زورگویی را گزارش بدهیم. در عین حال، بیش از حد پافشاری نکنید، زیرا در صورت اصرار بر بازگوکردن مشکل برای مدرسه، این ریسک را خواهید کرد که

فرزندتان مشکلات آینده را در درون خود نگه دارد و بروز ندهد.

تمام مدارس باید یک برنامه و رویه انضباطی داشته باشند که حاوی مسائل مربوط به زورگویی هم باشد.

مدارس چه اقداماتی می توانند به عمل آورد؟

تمام مدارس باید یک برنامه و رویه انضباطی داشته باشند که حاوی مسائل مربوط به زورگویی هم باشد. اما در نظامهای آموزش و پرورش غیر مرکز یا نیمه مرکز، محتواهای واقعی سیاست اتخاذ شده از طرف مدرسه می توانند در مدارس مختلف به گونه ای متفاوت باشد. مدارس می توانند راهبردهایی از قبیل موارد ذیل را اتخاذ کنند:

۱- با رفتار زورگویانه برخورد کنند و به وضوح این موضوع را مطرح نمایند که این گونه رفتارها در فضای مدرسه قابل قبول نیست و حتی در مواردی نیز می تواند منجر به اخراج از مدرسه بشود.

۲- بحث هایی را در کلاس درس مطرح کنند که مربوط به مسئله زورگویی باشد و به صورت مرتب و مستمر ارزش هایی را به طور عرفی ارتقاء بدهنند که زورگویی را منع می کنند و به رفتار خوب نیز پاداش بدهنند. در فرهنگ ما، گسترش ارزش های مربوط به مردانگی و ارزش های مربوط به کسب قهرمانی همراه با حفظ اخلاقیات و مروت و جوانمردی می تواند مورد توجه قرار گیرد و از دوره دبستان پایه گذاری شده، در دوره های بعد نیز برآن تأکید گردد.

۳- در صورت گسترده بودن موضوع زورگویی در مدرسه می توانند در قسمی از مدرسه صندوق یا جعبه ای نصب کنند و به دانش آموزان بگویند که در صورت وجود شکایت در مورد زورگویی و مورد اعمال زورگویی قرار گرفتن مراتب را به صورت مكتوب در داخل صندوق بیندازند.

۴- از متخصصان خارج از مدرسه به منظور حل مشکل زورگویی و ارائه راهبردهای مناسب برای مقابله با آن بهره بگیرند. این موارد می توانند شامل جرئت آموزی^۸، ایفای نقش^۹، ارتقا دادن، آگاهی دادن در مورد موضوع زورگویی به همه افراد مدرسه، اعم از شاگردان و خدمه تا بالاترین مقام مدرسه باشد.

۵- سیاست ضد زورگویی را در تمام جامعه مدرسه گسترش بدهن و اطمینان حاصل کنند که همه افراد مورد توجه در مدرسه، این سیاست اتخاذ شده را پشتیبانی کنند.

۶- از طریق بررسی گزارش های بجهه ها و نیز از راه گفت و گو با آن ها، مکان های نامن مدرسه را کشف کنند و اطمینان حاصل کنند که با اتخاذ روش های کترنی مناسبه این مکان ها مورد نظرات خوبی قرار گیرند.

۷- برای تبدیل حیاط مدرسه به یک مکان شادتر برنامه ریزی کنند و والدین و شاگردان را در طراحی کوکن و ایجاد یک حیاط بازی دارای نقاط امن و بازی های منظم و اعمال نظارت در سطح بالا در گیر کنند تا هم چنین نظارت بر فضاهای نامن را لازم طریق شاگردان و معلمانی که برای انجام آن داوطلب یا متعین شده اند، اعمال نمایند.

۸- از درس هایی در تربیت فردی و اجتماعی بهره بگیرند که به افزایش عزت نفس، کاهش زورگویی و پیش حمایت دانش آموزان از یکدیگر (در مقابل زورگویی) می انجامد.

۹- به شاگردان خود که مورد زورگویی قرار می گیرند، بیاموزند که در مکان های امن مدرسه پیش از حضور یابند و حتی الگوهای در فضایی قرار گیرند که در معرض دید ناظم، یا معاونین مدرسه باشند، تا بدین ترتیب از تعرض دیگران مصون بمانند.

۱۰- دانش آموزانی که دچار ضعف های تحصیلی اند، بیش تر مورد تهاجم و زورگویی قرار می گیرند. به آنها کمک کنند تا با غلبه بر ضعف های درسی خوده از میزان تعرض دیگران بر خود بکاهند.

۱۱- عدم گزارش زورگویی به مستولان مدرسه توسط فردی که مورد زورگویی قرار گرفته است باعث

зорگویی ممکن اتفاق بیفتد، اما او باید یاد بگیرد که چگونه از بودن و ماندن در مکان‌های نامناسب پرهیز کند و در اماکن مناسبی قرار بگیرد. هم چنین به او اطمینان بدھید که گزارش او به اولیای مدرسه درمورد زورگویی باعث می‌شود که اولیای مدرسه حفاظت و پشتیبانی‌های لازم را از او به عمل آورند.

آشنایی مستولان مدرسه با تفاوت میان زورگویی و بازی‌های خشن، باعث تمایز بهتر این دو از یکدیگر می‌گردد و آن‌ها بازی‌های خشن را در زمرة زورگویی قلمداد نخواهند کرد.

نکتهٔ حیاتی و مهم دیگر این است که شما و فرزندتان باید باور داشته باشید که زورگویی نباید پذیرفته شود و تحمل گردد. به عبارت دیگر، هیچ کس نباید پذیرد که با ترس از این و آن، در مدرسه رفت و آمد داشته باشد، بلکه کارها و اقداماتی هست که با انجام آن‌ها بچه‌های شما و بچه‌های دیگر می‌توانند احساس امنیت و آرامش کنند.

- HTTP://WWW.SUCCESSUNLIMITED.CO.UK.
- HTTP://WWW.BULLYONLINE.ORG/SCHOOL
BULLY/BULLYCID.HTM.
- HTTP://WWW.BULLYONLINE.ORG/WORK
BULLY/SERIAL.HTM # SOCIOPATH.

- 1- BULLING
- 2- NAME CALLING
- 3- EMOTIONAL ABUSE
- 4- LOW SELF - ESTEEM
- 5- HTTP://WWW.BULLYONLINE.ORG/SCHOOL
BULLY.
- 6- KID SCAPE
- 7- BULLY FREE
- 8- ASSERTIVENESS TRAINING
- 9- ROLE PLAYING
- 10- BOARDER LINE

استمرار رفتار فرد زورگو و معرض می‌گردد. این مطلب باید به خوبی به دانش‌آموزان تفهیم شود که گزارش زورگویی به مستولین مدرسه، یکی از راه‌های مقابلهٔ مطلوب با آن است.

۱۲- عدم شناسایی مکان‌های نامن در مدرسه، دوام زورگویی را در پی خواهد داشت.

۱۳- دادن موضوع انشاء مبنی بر مذمت زورگویی، دانش‌آموزان را با قبح زورگویی به میزان بیش‌تری آشنا می‌گرددان.

۱۴- آشنایی مستولان مدرسه با تفاوت میان زورگویی و بازی‌های خشن، باعث تمایز بهتر این دو از یکدیگر می‌گردد و آن‌ها بازی‌های خشن را در زمرة زورگویی قلمداد نخواهند کرد.

۱۵- دانش‌آموزانی که از ضربهٔ هوشی کم‌تری برخوردارند، مثلاً کودکان مرزی، در مدارس عادی بیش‌تر مورد زورگویی و تعرض قرار می‌گیرند. لذا لازم است تدبیر ویژه‌ای برای حمایت بیش‌تر از آنان اتخاذ شود.

گاه ممکن است که شما در مقام والد و ولی دانش‌آموز احساس کنید که مستولان مدرسه و معلم به میزان کافی در جهت توجه به مستلهٔ زورگویی و حل این معضل گام مؤثر بر نمی‌دارند. اگر وضعیت را چنین یافتید، با منطقهٔ آموزش و پرورش مکاتبه کنید یا با حضور در منطقهٔ آموزش و پرورش، موضوع را با مستولین مربوط در میان بگذارید. آن‌ها قادر خواهند بود موضوع را با مدیر مجتمع مطرح کنند. نتیجه را نیز می‌توانید از آن‌ها جویا شوید و احیاناً در صورت عدم همکاری کافی در منطقهٔ می‌توانید مستلهٔ را با مقامات بالاتر در میان بگذارید. شما باید از طریق مراجع خارج از مدرسه مثل متخصصان علوم تربیتی و مشاوران، راه حل‌های لازم برای مقابله با مستلهٔ زورگویی را دریافت کنید.

با فرزند خود نیز در این باره صحبت کنید که